

Retning er rigtig? Det betvivler jeg, og dersom han ikke kan det, saa maa Ministeren dog give mig Ret i, at det er ganske mærkværdigt at foreslaa en saadan Særlovgivning her, hvor det drejer sig om den rige Jordfonds Midler, denne Fond, som ved den mest vidunderlige af alle paa tvungne frivillige Overenskomster blev grundlagt den 4. Oktober 1919. Det er saa meget mere urimeligt, som Fondens Midler jo er tilvejebragt paa en saadan Maade, at Jorden er kommet i dens Besiddelse til en Pris, der er meget lavere end den, der i Almindelighed opnaas for Jord herhjemme. Ikke desto mindre undser man sig ikke for at komme og kræve yderligere Fordele paa de Menneskers Bekostning, som man i Forvejen har flaaet paa den Maade; det er sket.

Olufson: Jeg forstaar knap nok den Argumentation, som det ærede Medlem Hr. Ulrich fremfører. Han beklager, at man ikke fra Jordlovsudvalgets Side i alle Tilfælde har været i Stand til at opnaa Overenskomst. Gennem de første 5 Aar er der udstykket 2 250 Husmandsbrug efter Lensloven og Præstegaardsloven, vi har forhandlet med adskillige Hundrede Forpagtere og Lensbesiddere, og kun i to Tilfælde har det ikke været muligt at opnaa en Overenskomst. To krakilske Herrer har ikke villet bøje sig, har ikke villet tillade, at de Arbejder blev gjort, som er nødvendige for, at Husmændene kan komme til at begynde deres Forarbejder rettidigt. Jeg synes ikke, at Jordlovsudvalget kunde gøre det meget bedre. Jeg forstaar heller ikke, at det ærede Medlem vil tage disse Mennesker i Forsvar. Jeg er overbevist om, at hvis det ærede Medlem selv havde haft en Forpagtning, og Jordlovsudvalget kom derud for at foretage Udstykning, vilde han med Lethed have indset, at det var nødvendigt, at vi fik Adgang til Jorden netop i disse Maanedere. Men der sker jo heller ikke noget som helst til Skade for Forpagteren derved. Det ærede Medlem siger, at Forpagteren ikke faar noget til at svare sine Udgifter med. Forpagteren har haft hele det foregaaende Aars Avl, den er hjemkørt om Efteraaret, og deraf skal han afholde sine Udgifter for Aaret, der kommer; han har kun ifølge sin Kontrakt at gøre et Stykke Arbejde ude paa Jorden med Efteraarsbehandlingen, og selvfølgelig maa man ikke, hverken fra Husmændenes eller fra Jordlovsudvalgets Side, lægge ham Hindringer i Vejen derfor, og det gør man heller ikke. Men ud-

over det har Forpagteren intet som helst paa Jorden at gøre, og naar de Mennesker stiller sig, som de gør, er det blot, fordi de tror, at de ved at stille sig krakilsk skal kunne faa den Erstatning, som det ærede Medlem nu gør sig til Talsmand for, at de skal have. Jeg maa i allerhøjeste Grad anbefale, at man gaar imod det ærede Medlem her, thi hvis man vedtog det, han foreslaar, vilde det være ensbetydende med, at der ved samtlige Udstykninger, der foretages for Fremtiden, skulde afleveres Erstatning baade til dem, der er tossede, og til dem, der er gode.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich beklagede, at det ikke havde været muligt for Statens Jordlovsudvalg i alle Tilfælde at forhandle sig til Rette med Besidderne og Brugerne af den offentlige Jord, saaledes at et Lovforslag som det foreliggende kunde have været undgaaet. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Vanskelighederne ved at forhandle sig til Rette gælder ikke det enkelte Tilfælde alene. Det, de modvillige har stillet Krav om, er for det første, at man skulde magelægge meget betydelige og udmærket udstykningsegne Arealer med anden Jord, og Nægtelsen heraf er i det ene Tilfælde Grunden til, at vedkommende Bruger har modsat sig det. Jeg kan dog ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Ulrich vil mene, at naar en Forpagter stiller sig modvillig mod at give Landinspektøren Ret til at opmaale Arealet, skulde man gaa ind paa Kravet om et Magelæg, som vilde være til Skade for Udstykningsarbejdet og for Statens økonomiske Interesser.

Det andet Krav, man har mødt, er Kravet om Erstatning for visse udlagte Saasædsmængder og for Arbejde, som Forpagteren har udført paa den Jord, der skal udstykkes. Hvis Jordlovsudvalget imødekommer et saadant Krav om Erstatning, kan jeg ikke tænke mig andet end, at samtlige Forpagtere vil ræsonnere som saa: Naar Staten gennem sit Jordlovsudvalg giver Erstatning til den Mand, maa vi ogsaa være berettigede til at kræve Erstatning — og det vilde drage Konsekvenser efter sig af stor økonomisk Betydning.

Men til allersidst siger det ærede Medlem, at han ikke kan forstaa, at vi er saa nærsomme fra den rige Fonds Side, at vi ikke kommer med Opsigelsen et halvt Aar før for at kunne faa Adgang til Jorden pr. 1. November. Jeg er nu